

Сухаренко Т.А.

студент

Науковий керівник: Череп А.В.

*доктор економічних наук, професор,
Запорізький національний університет*

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ МЕТОДІВ ОЦІНКИ РІВНЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ БАНКУ

Ресурси для банку – це фундамент його діяльності, тому вивчення даної категорії та розгляд проблем пов'язаних з її формуванням та використанням відіграє надзвичайно важливу роль для вітчизняних банків.

Ресурсний потенціал комерційного банку – це органічна єдність та взаємодія власних, залучених та запозичених коштів банку, що знаходяться у його розпорядженні, та які він залучає для проведення ефективної банківської діяльності, а саме: збільшення кількості клієнтів та підвищення якості наданих послуг, зростання прибутку, оптимальне поєднання ліквідності та дохідності банківських операцій.

Дослідники в галузі оцінки результативності процесів, що відбуваються в банківській системі, дійшли висновку про неможливість виділити із кількості результативних показників будь-який один як загальний, придатний для комплексної оцінки ресурсного потенціалу. Це пов'язано зі значною і постійно зростаючою кількістю як об'єктів аналізу, так і індикаторів, критеріїв діяльності в умовах зростаючої конкуренції на ринку банківських послуг та розвитком інтеграційних процесів [1, с. 99].

Як приклад можна привести методи оцінки ресурсного потенціалу, які поділяються на 2 групи: кількісні (параметричні) та якісні (непараметричні). До параметричних відносять метод інтегрального показника, коефіцієнтний метод, «квадрат потенціалу» та ін. До непараметричних відносять Data Envelopment Analysis. Переваги параметричних методів:

- точність результатів;
- комплексність оцінки;
- можливість застосування для банків різного розміру;
- можливість автоматизації розрахунків;
- гнучкість аналізу результатів оцінки.

Недоліком даної групи методів є відносно висока трудомісткість розрахунків та їх автоматизації.

Переваги непараметричних методів:

- відносна простота застосування;

- відсутність випадкових помилок;
- невисока трудомісткість (у більшості);
- відсутність значного набору показників;
- низька точність результатів для практичного застосування.

Недоліком даної групи методів є те, що вони не враховують випадкових змін досліджуваних факторів, і всі відхилення від максимуму вважаються свідченням про неефективність ресурсної політики, а також можуть застосовуватися лише для великих та середніх банків [2, с. 93-94].

Загалом всі існуючі на сьогоднішній день методики оцінки ресурсного потенціалу банку мають суттєві недоліки, зокрема:

- враховують недостатню кількість чинників ресурсного потенціалу (як правило, обмежуються тільки величиною грошового потоку);
- націлені на аналіз досягнутих результатів, не беручи до уваги подальший розвиток (що для банків має дуже велике значення);
- процедуру розрахунку більшості з них важко автоматизувати;
- зводяться переважно до аналізу внутрішніх та зовнішніх факторів середовища функціонування та розробку оптимальної стратегії на основі отриманих результатів [1, с. 99-100].

Таким чином, питання оцінки ресурсного потенціалу банківського сектора, які значною мірою можуть сприяти подальшому дослідженню проблем, пов'язаних з визначенням особливостей ресурсної бази банку, аналізом рушійних чинників її формування, є актуальними сьогодні і становлять певний науковий і практичний інтерес.

Список використаних джерел:

1. Ларіонова К. Л., Возна С. А. Оцінка ресурсного потенціалу банку / К. Л. Ларіонова, С. А. Возна // Вісник Хмельницького національного університету 2014. – № 5. – С. 99–104.
2. Циганюк Д. Л., Плотницький А. В. Оцінка ресурсного потенціалу банківських установ / Д. Л. Циганюк, А. В. Плотницький // Молодіжний науковий вісник УАБС НБУ, Економічні науки. – № 3. – 2013. – С. 92–99.